

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.187/2017/14/I.

A Győri Ítéltábla a dr. Felperesi beavatkozó 4 I.r., Felperesi beavatkozó 1 II.r. és dr. Felperesi beavatkozó 2 III.r. beavatkozók által támogatott - a Dr. Barbalics Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** -a Neiger, Kókai, Papp Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Tatabányai Törvényszék 2014. január 20. napján kelt 27.G.40.028/2011/37. számú ítélete ellen a felperes részéről 50., 51., 79. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Egyetemlegesen kötelezi a felperest és a III.r. felperesi beavatkozót, hogy 15 nap alatt fizessenek az alperesnek 63.500. (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2010. augusztus 26. napjától csődeljárás alatt állt. Az alperes igazgatósága 2011. január 11. napján kelt meghívóval 2011. január 28. napjának délelőtt 10 órájára rendkívüli közgyűlést hívott össze. Napirendi pontként a csődeljárás alatti egyezségi javaslatról szóló tájékoztatót tűzte ki. Az alperes igazgatósága a 2011. január 21. napján kelt, 2011. január 24. napján postázott okiratban megküldte a részvényeseknek a közgyűlés napirendi pontjához kapcsolódó, az igazgatóság által készített írásbeli előterjesztést és határozati javaslatot. A közgyűlésen megjelent - mások mellett - a három darab törzsrészcímmel rendelkező felperes képviseletében a III.r. felperesi beavatkozó és a szintén három darab törzsrészcímmel rendelkező I.r. felperesi beavatkozó. A 3/2011. (I.28.) közgyűlési határozattal a közgyűlés egyhangúan megválasztotta a közgyűlés jegyzőkönyvvezetőjét, jegyzőkönyv hitelesítőit és a szavazatszámlálókat. A felperes és az I.r. beavatkozó ellenszavazatával a közgyűlés elfogadta a 4/2011. (I.28.) közgyűlés határozatot, amely tudomásul vette az igazgatóság 2011. január 31. napjára összehívott hitelezői egyezségi tárgyaláson az alperes által előterjeszteni kívánt egyezségi javaslatról adott tájékoztatását.

A felperes a 2011. március 1. napján érkezett keresetében az alperes 4/2011. (I.28.) közgyűlési határozata hatályon kívül helyezését kérte. Kereseti érvelése szerint a vitatott közgyűlés határozat a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 215. § /2/ bekezdésébe ütközik. Eszerint ugyanis az igazgatóság jelentésének lényeges adatait a közgyűlést megelőzően legalább 15 nappal köteles a részvényesek tudomására hozni. Ezzel szemben az igazgatóság a csődeljárás alatt álló alperes hitelezőivel tartandó egyezségi tárgyalásra az egyezségi javaslatra vonatkozó írásbeli

előterjesztését és határozati javaslatát csak a közgyűlést megelőzően három nappal, 2011. január 24-én postázta a részvényeseknek.

A felperes a keresetét utóbb további felülvizsgálati okokkal is kiegészítette. Így megítélése szerint az igazgatóság által megküldött közgyűlési meghívó alaki hibában szenvedett, mivel az az igazgatóság eredeti aláírását nélkülözte, csak egy fénymásolt irat volt. Másrészt a közgyűlésen a Gt. 19. § /2/ bekezdése szabálya ellenére olyan személyek is részt vettek, akik arra nem voltak jogosultak.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását, a felperes és a beavatkozók perköltségben marasztalását kérte. Azzal védekezett, hogy a Gt. 215. § /2/ bekezdése alapján az igazgatóságnak a számviteli törvény szerinti beszámoló, valamint az igazgatóság arra vonatkozó jelentése lényeges adatait kell megküldenie a közgyűlést megelőzően legalább 15 nappal a részvényeseknek. A perbeli esetben nem volt tárgya a közgyűlésnek az alperes számviteli beszámolója, így az igazgatóságnak nem kellett megküldenie az ahhoz kapcsolódó jelentését a közgyűlést megelőzően legalább 15 nappal. A közgyűlésen az igazgatóság csupán tájékoztatta a részvénytársaság legfőbb szervét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 17. § /1/ bekezdés III. mondata alapján a csődeljárás során a hitelezőkkel kötendő egyezségi javaslatról, amelyről a közgyűlésnek nem is kellett döntenie. Az igazgatósági jelentés fogalmát a Gt. 244. /2/ bekezdése határozza meg. A perbeli esetben a csődegyezségi javaslathoz igazgatósági jelentést nem kellett készíteni. Az alperes Alapszabálya 22. pontja azt írja elő, hogy ilyen esetben az igazgatósági jelentésre a közgyűlés napját megelőzően 15 nappal a részvényeseknek iratbetekintést kell biztosítani. Ezt az alperes túlteljesítette, mivel az egyezségi javaslatát írásban megküldte a részvényeseknek.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest és a beavatkozókat, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 196.850 forint perköltséget. Határozata indokolásában a többször módosított kereset elbírálásánál abból indult ki, hogy a Gt. 45. § /3/ bekezdésében meghatározott jogvesztő, 90 napos határidőn túl előterjesztett felülvizsgálati okok érdemi elbírálására jogi lehetőség nem volt. A törvény ugyanis nem teszi lehetővé a társasági határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset előterjesztését a jogvesztő határidő elteltét követően az eredetitől eltérő, vagy azt kiegészítő más felülvizsgálati okra hivatkozással. A Gt. mint anyagi jogszabály kizárja a társasági határozat jogvesztő határidőn túli megtámadását, ezért a határidőn túl a Pp. keresetváltogatásra irányadó 146. § /1/ bekezdése nem alkalmazható. (BH2011.287.) A jogvesztő törvényi határidőn belül előterjesztett kereseti érvelés esetében a törvényszék rámutatott, hogy a Gt. 215. § /2/ bekezdése a számviteli törvény szerinti éves beszámolót jóváhagyó közgyűlés esetében és nem általánosságban valamennyi közgyűlés tekintetében írja elő, hogy az igazgatóság a beszámoló - , valamint az igazgatóság jelentésének lényeges adatait közölje a részvényesekkel a közgyűlést megelőzően legalább 15 nappal. Rámutatott a bíróság, hogy felperes álláspontjával szemben a Gt. 244. § /2/ bekezdéséből sem következik az, hogy az igazgatósági jelentést általánosságban valamennyi közgyűlés tekintetében a közgyűlést megelőzően legalább 15 nappal meg kellene küldeni a részvényeseknek. A Gt. 244. § /2/ bekezdése az igazgatóság egyes, a számviteli beszámolóhoz kapcsolódó feladatait nevesíti, mivel a közgyűlés csak ezeknek a véleményeknek az ismeretében dönthet jogszerűen a számviteli beszámoló elfogadásáról. A törvényszék a jogvesztő határidőn túl előterjesztett felülvizsgálati okokat - a már kifejtett álláspontjától függetlenül - érdemben is vizsgálta és alaptalannak tartotta.

A felperesi vitatásra figyelemmel a Pp. 72. §-a alapján vizsgálta az alperesi jogi képviselő képviseleti jogosultságát. Megállapította, hogy a törvényszék az alperesi jogi képviselő általános

meghatalmazását a Pp. 73. §-a szerint peren kívüli eljárásban nyilvántartásba vette. A pernyertes alperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat a törvényszék a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 2. § /1/ bekezdése szerint az alperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján vette figyelembe. Mivel a perben hozott ítélet jogereje a beavatkozóknak az alperessel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjedt, ezért a törvényszék a Pp. 83. § /1/ bekezdése alapján a felperest és a beavatkozókat egyetemlegesen kötelezte az alperes perköltsége viselésére. Kifejtette a bíróság, hogy a Pp. 77. §-a szerint a perköltség viseléséről az eljárást befejező határozatában dönt, ezért az ügyvédi munkadíj ezt megelőzően még nem vált esedékessé. Így az ügyvédi munkadíj után fizetendő általános forgalmi adó mértékét is az ítélet meghozatalakor jogszabály szerint kellett meghatározni.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, míg másodlagosan annak megváltoztatása és a keresetének való helyt adás iránt a felperes terjesztett elő *fellebbezést*. Harmadsorban - az elsőfokú ítélet helybenhagyása esetére - kérte az alperes javára túlzott mértékben megállapított elsőfokú perköltség mérséklését. Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság anélkül tett megállapításokat az általa felhasználni indítványozott G.40.040/2009/16. szám alatti ítéletről, hogy az ítéletet a per anyagává tett volna. A további dokumentum, amelyet a törvényszék elfogadott a tényleges vizsgálat nélkül, az alperes ügyvédi meghatalmazása. Mivel a felperes vitatta az ügyvédi meghatalmazás létét és törvényességét, a bíróságnak azt a per anyagává kellett volna tennie. Helytelennek tartotta az elsőfokú bíróság ügy érdemére vonatkozó megítélését is. Álláspontja szerint a Gt. 215. § /2/ bekezdése értelmezésével kapcsolatban elfoglalt elsőfokú bírósági álláspont teljesen ellentétes a Gt. 244. § /2/ bekezdésével. Ez utóbbi törvényhely ugyanis lehetővé teszi, hogy az igazgatóság ne csupán évente egyszer küldje el jelentését a részvényeseknek, hanem akár többször is. Az elsőfokú bíróság ítélete ezt a törvényhelyet kiüresíti. Vitatta, hogy keresetváltoztatásnak kellene tekinteni a felperes által benyújtott előkészítő iratokat és a tárgyalási előadásokat, ezek a Pp. 146. § /5/ bekezdés a./ pontja szerint nem tekinthetők keresetváltoztatásnak. Figyelmen kívül hagyta a törvényszék, hogy a felperes semmisségi okokra is hivatkozott a közgyűlés határozattal kapcsolatban, melyet a bíróságnak hivatalból figyelembe kellett vennie, mivel a semmisségi okokra a Ptk. 234. § /1/ bekezdése alapján határidő nélkül lehet hivatkozni.

Fenntartotta azon megítélését, hogy a per szoros kapcsolatban van a törvényszék előtt folyamatban volt 27.G.40.089/2010. szám alatti perrel. Kérte a másodfokú eljárásban is a két per egyesítését. A megjelölt perben eldöntendő kérdés a társaság alapszabálya azon rendelkezése, hogy az előterjesztéseket 15 nappal a közgyűlés kezdete előtt meg kell küldeni a részvényeseknek. Kifogásolta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta azt az érvelését is, hogy a közgyűlésen olyan személyek is részt vettek, akiket sem a jogszabály (Gt. 19. § /2/ bekezdés), sem pedig az alapszabály nem hatalmazza fel a jelenlétre. A jelenlétre vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyásával meghozott közgyűlési határozat semmis, így érvénytelen a jegyzőkönyvvezetőt, hitelesítőket és szavazatszámállítókat megválasztó 3/2011. (I.28.) közgyűlési határozat is. Kifogásolta, hogy a bíróság nem teljesítette a felperes azon bizonyítási indítványát, hogy az alperes csatolja az igazgatóság ügyrendjét. Az ügyrend igazolhatta (vagy cáfolhatta) volna azt az alperesi védekezést, hogy a meghívó szabályszerű volt.

Az eljáró bíró kizárásnak megtagadása miatt panasszal élt az azt elbíráló végzésekkel szemben.

Az alperes részére megállapított perköltséget amiatt vitatta, mert az túlzó, a valóságtól elrugaszkodott és nincs összhangban a R. szabályaival. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az alperes meghatalmazott jogi képviselője óradíját a R. szabályainak megfelelően maximum 5.000 forintban állapítsa meg. E körben kérte a tárgyalások időtartamából azt az időt levonni, amikor az alperes ügyvédje nem tartózkodott a tárgyaláson, vagy korábban elment. Rámutatott, hogy egyes

munkadíjtételeket még 25 %-os Áfa-mértékkel kell elszámolni. A fellebbezési tárgyaláson jogorvoslati kérelme ezen részét úgy pontosította, hogy az elsőfokú perköltséget 73.000. Ft-ra kérte leszállítani. Álláspontja szerint pervesztése esetén a beavatkozókkal nem egyetemlegesen, hanem arányosan kell kötelezni a perköltség viselésére.

Célszerű az új eljárás lefolytatásának elrendelése amiatt is, mert a perben első fokon eljáró bíróság nem nyilatkozott arról, hogy rendelkezik-e a jogszabályban előírt orvosi alkalmassági vizsgálattal, illetve a törvényszék az erre vonatkozó közérdekű adatigénylését megtagadta.

Az alperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, figyelemmel a helyesen megállapított tényállásra, a levont jogi következtetésre, és az eljárás során alkalmazott kioktatásra figyelemmel. Kérte a felperest és a III. r. beavatkozót kötelezni a másodfokú perköltség megfizetésére a már csatolt díjmegállapodás alapján, míg a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tevő I.-II. r. beavatkozóval szemben nem igényelt másodfokú perköltséget.

A *III.r. felperesi beavatkozó* a fellebbezési eljárás során előterjesztett nyilatkozatában a felperesi fellebbezéssel egyetértve kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adást.

Az elsőfokú bíróság az eljárásjogi szabályok megtartásával megállapított helyes tényállás alapján, helytálló jogkövetkeztetéssel utasította el a keresetet, ezért a fellebbezés nem alapos.

* * *

I.

A törvényszék a felperes fellebbezési álláspontjával szemben nem sértette meg az elsőfokú eljárás lényeges szabályait, így emiatt nem volt helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján.

A bíróság a Pp. 72. §-a alapján - a felperesi vitatásra figyelemmel - megvizsgálta az alperesi jogi képviselő képviseleti jogosultságát. Megállapította, hogy a törvényszék az alperesi jogi képviselő általános meghatalmazását a Pp. 73. § (2) bekezdése szerint peren kívüli eljárásban nyilvántartásba vette. Az általános meghatalmazás nyilvántartásba vétele a Pp. 73. §-a perindításkor (2011. március 1.) hatályos szabályai szerint azon bíróság előtt kérhető, amely bíróság előtti perekben a kérelem benyújtója nem az egyes perekre szóló külön meghatalmazással kíván eljárni. A bíróság az általános meghatalmazás nyilvántartásba vételére irányuló kérelmet a nemperes eljárás szabályai szerint (105/1952. (XII.28.) MT sz. rendelet 13. § (3) bekezdése) bírálja el. A nyilvántartásba vételre irányuló egypólusú eljárásban - a kérelem elutasítása esetén - a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet előterjesztőt illeti meg a fellebbezés joga. A szabályszerű eljárás eredményeként történt nyilvántartásba vételt jelen esetben a perbíróság ellenőrizte, így nem volt ok arra, hogy a perben az általános meghatalmazások jegyzékét (a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002.(VIII.1.) IM rendelet 5. § (3) bekezdése) bemutassa.

Helyesen utalt arra a felperes a fellebbezési tárgyaláson, hogy a Gt. 21. § (1), (4) bekezdései alapján a zártkörűen működő részvénytársaság törvényes képviselője az ügyvezető szerv, az igazgatóság. Az igazgatóság tagjai a Gt. 29. § (1) bekezdése alapján ezen törvényen alapuló képviseleti joguknál fogva képviselik, képviselhetik a zártkörűen működő részvénytársaságot. Természetesen azonban az igazgatóság attól sincs elzárva, hogy - mint jelen esetben is történt - a perbeli képviseletre ügyvédnek, ügyvédi irodának adjon meghatalmazást. Ezért a felperes a meghatalmazott ügyvédi

iroda eljárásának jogszerűségét kellő alap nélkül kifogásolta az igazgatóság képviseleti jogára hivatkozással.

A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a törvényszék előtt a G.40.089/2010. szám alatt folyamatban volt per tárgya nem függ össze a jelen perben hozandó döntéssel. Az említett ügyszám alatt indult perben a felperes az alperes közgyűlése 57/2010. (X.6.) számú határozata felülvizsgálatát kérte, amely az alperes alapszabálya 20. pontját egészítette ki azzal a rendelkezéssel, hogy a részvényesek az előterjesztéseket, határozati javaslatokat a közgyűlést megelőzően három nappal a társaság székhelyén a kijelölt helyen megtekinthetik. Jelen perben azonban nem az előterjesztések, határozati javaslatok megtekintésnek, hanem a Gt. 215. § /2/ bekezdése szerinti a közgyűlést megelőző 15 nappal megküldésnek volt jelentősége. Másrészt a bíróság „az előtte folyamatban lévő perek egyesítését rendelheti el”. A fellebbezési eljárásban emiatt sem lehetett helye a Pp.149. § (1) bekezdése szerint a felperes által kért egyesítés elrendelésének.

A perben rendelkezésre álló, felterjesztett iratok szerint a felperes, a II. r. beavatkozó, a III.r. beavatkozó egy alkalommal, míg az I.r. beavatkozó három alkalommal (egyszer az III.r. beavatkozóval közösen) terjesztett elő az eljáró bíróval és a törvényszékekkel szemben kizárási kérelmet a Pp. 13. § (1) bekezdése e/ pontja alapján. A kizárást a bíróságok minden esetben megtagadták. (a Győri Ítéltábla Gkk.IV.25.798/2011/2., Gkk.II.25.128/2012/2., Gkk.IV.26.014/2012/2., Gkk.IV.25.808/2013/2., a Tatabányai Törvényszék 10. Pk.20.303/2014/2. sz. határozatai) A kizárást megtagadó határozat ellen a Pp.18. § (4) bekezdése szerint az ügy érdemében hozott határozat elleni fellebbezésben lehet panaszt tenni. A felperes a fellebbezésében külön-külön nem jelölte meg, hogy milyen okokból panaszolja a kizárási kérelmek teljesítése megtagadását. Csupán arra hivatkozott, hogy a bíró és a bíróság elfogultságát igazolja, hogy nem tett feljelentést az alperessel szemben a Be. 171. § (2) bekezdése alapján. A feljelentés elmulasztása miatt az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő a felperes, avagy a beavatkozók olyan kizárási kérelmet, amelynek a teljesítését a bíróságok a fent felsorolt végzéseikkel megtagadták. A per adataiból egyébiránt sem állapítható meg bármiféle bűncselekmény elkövetése, amely miatt a bírót, bíróságot feljelentési kötelezettség terhelte volna. Ezekre figyelemmel a felperes kellő alap nélkül kérte a kizárást megtagadó végzések megváltoztatását is.

Az eljáró bíró orvosi alkalmassága a bíró és a bíróság közötti szolgálati jogviszonyra tartozó kérdés, melyet a fél - a peres eljárás során - nem tehet vita tárgyává.

II.

Az elsőfokú bíróság helyes álláspontja szerint figyelmen kívül kellett hagyni a társasági határozat felülvizsgálatára nyitva álló kilencvennapos jogvesztő határidő elteltét követően előterjesztett felülvizsgálati okokra hivatkozást a kereset elbírálásánál. Az objektív, jogvesztő kilencvennapos keresetindítási határidő jellegéből következően a határidő lejártá után előterjesztett újabb felülvizsgálati okok figyelmen kívül hagyandóak.(Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.549/2014/8., 10. Gf.40.099/2015/4. számú határozatok) Helyesen állapította meg azt is a törvényszék, hogy a Gt. 45. § /3/ bekezdése szerinti kilencvennapos jogvesztő határidőn belül a felperes csupán arra hivatkozással vitatta a 4/2011. (I.28.) közgyűlési határozatot, hogy az a Gt. 215. § /2/ bekezdésébe ütközik.

Szükséges kiemelni, hogy nem csupán a Gt. 45. § /3/ bekezdése szerinti objektív, kilencvennapos határidőn túl előterjesztett kifogásokat nem kellett a bíróságnak érdemben elbírálnia a határozat felülvizsgálatánál. Amennyiben ugyanis a felperes a közgyűlésen jelen volt, azonnal tudomást

szerzett a határozatról, illetve az esetleges jogszabály- és alapszabálysértésről. Az ilyen esetben nem csupán a jogvesztő, objektív kilencvennapos határidőn túl-, hanem a tudomásszerzéstől számítandó 30 napos szubjektív határidőt elmulasztva előterjesztett felülvizsgálati okokat is figyelmen kívül kell hagyni. Így jelen esetben nem volt jelentősége annak, hogy a felperes arra hivatkozott, hogy a meghívó alaki hibában szenvedett, illetve az arra nem jogosultak vettek volna részt a közgyűlésen. Nem hivatkozhatott arra sem, hogy a 3/2011. (I.28.) közgyűlési határozat jogszabálysértő lenne. Ezekre az okokra ugyanis a törvényi határidőn belül előterjesztett keresetében nem tért ki.

Az ügy érdemében is helytállóan foglalt állást a törvényszék. A Gt. 215. § /2/ bekezdése az igazgatóság részére csak a számviteli törvény szerinti beszámolóhoz kapcsolódó jelentés megküldését írja elő a közgyűlést megelőző 15 nappal a részvényesek részére. A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a törvény ilyen értelmezése nem áll szemben a Gt. 244. § /2/ bekezdésével. Sem ez a törvényhely, sem pedig ez alapján az alapszabály valamely rendelkezése nem írta elő a konkrét esetben az igazgatóság részére, hogy a csődeljárás során kötendő egyezségekre vonatkozó javaslatát a közgyűlés napját megelőzően 15 nappal küldje meg a részvényesek részére. A csődegyezségi javaslatról a Cstv. 17. § (1) bekezdése III. mondata alapján a zártkörűen működő részvénytársaság igazgatóságának csupán tájékoztatnia kell a közgyűlést, ahhoz külön jelentés készítése és a részvényeseknek megküldése nem szükséges.

Alap nélkül hivatkozott a felperes arra is a fellebbezésében, hogy a bíróságnak hivatalból kellett volna értékelnie a semmisségi okokra hivatkozásait a támadott határozat esetében, mivel a semmisségre a Ptk.234. § (1) bekezdése alapján határidő nélkül lehet hivatkozni. A társasági határozat felülvizsgálatát annak a Gt., avagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a létesítő okirat szabályaiba ütközése miatt lehet kérni, (Gt. 45. § (1) bekezdése) törvényi határidőkön belül. (Gt.45. § (3) bekezdése) A Ptk.-ban részletezett semmisségi okok alapján a Ptk.234. § (1) bekezdésére hivatkozással így a társasági határozatok „érvénytelensége” megállapítása nem kérhető. (Legfelsőbb Bíróság Gfv.VII.30.391/2002/6.)

III.

A R. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság ügyvédi munkadíjának (...) címén kötelezze a pervesztes felet a fél és képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díj megfizetésére. Az ügyvédi díjmegállapodás lényege, hogy a fél, valamint megbízott ügyvédje az ügyvédi díj meghatározása során el kívánnak térni a R. 3. §-ban meghatározott - tarifaszertű - ügyvédi díjaktól.

A konkrét, meg nem határozható perértékű ügyben a R. 3.§ (3) bekezdése alapján az ügyvéd tárgyaláson - és tárgyaláson kívül kifejtett tevékenységéért a munkadíj minden megkezdett óráért 5.000. Ft, de minimum 10.000. Ft. Az említettek szerint a R. 2. §-a kifejezetten lehetővé teszi a jogi képviselőt igénybe vevő felek részére, hogy maguk határozzák meg az ügyvéd által felszámítható munkadíj mértékét, amelyet a megbízó fél vállal megfizetni az ügyvédnek, azonban pernyertessége esetén ezt a kiadást költségként érvényesítheti az ellenérdekű féllel szemben. Így pusztán azért, mert a kikötött óradíj magasabb, mint a R. 3. §-ban rögzített mérték, nincs helye a kikötött munkadíj mérséklésének a R. 2. § (2) bekezdése alapján. A per időtartamára (mintegy három év), valamint az alperesi képviselő által kifejtett tevékenység mennyiségi - és minőségi összetevőire figyelemmel pedig jelen esetben nem aránytalan az ügyvédi megbízási szerződésben megállapított 25.000.Ft+áfa óradíj. Nem maradhat az sem figyelmen kívül, hogy az alperest képviselő ügyvéd költségeit ez a díjazás magában foglalja.(15. sz. alatt csatolt szerződés) Az ügyvédnek a díjazás megkezdett

munkaóránként jár, így - a felperes kérelme alapján - nem lehet helye levonásnak, ha a tárgyalásról annak befejezését megelőzően távozott.

Helyes az elsőfokú bíróság azon megítélése is, hogy a Pp. 77-78. §-a alapján az eljárást befejező határozatban, az ítéletben kell meghatározni a perköltséget, ekkor válik esedékessé. Így az ítélet meghozatalakor Áfa-mérték az irányadó a teljes ügyvédi munkadíjra.

Ezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes, valamint a III.r. beavatkozó a Pp. 78. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen köteles viselni az alperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítélet tábla a R. 2. § (1) - (2) bekezdése alapján az áfával növelt 63.500. Ft-ban határozta meg. Az ítélet tábla amiatt mérsékelte az alperesi képviselő által az ügyvédi megbízási szerződés alapján a másodfokú eljárásra megjelölt ügyvédi munkadíja, mert a fellebbezési ellenkérelem terjedelme a teljes óradíj megállapítását nem indokolta.

A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, így a le nem rótt fellebbezési illetéket a magyar állam viseli. (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §)

G y ő r , 2018. április 18.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: